

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Meditatio pro vitio extirpando

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](#)

*Meditatio pro vitio generatim hæc esse
potest.*

COMPOSITIO LOCI. Considera, hominem huic vi-
tio obnoxium, indè Christum vel D. Virginem,
aut Sanctorum aliquem coram Deo istâ contrariâ vir-
tute ornatum.

PVNCTVM I. Vitii naturam & causas, quod ejus ob-
jectum, quæ origo, quis finis (brevissima scilicet vo-
luptas) considera. Secundò, ejus gradus veluti ad infer-
num tendentes, & in quo tu sis. Tertiò, fœditatem il-
lius ex naturâ ipsâ, quia pugnat cum ratione naturali,
hominemque dedecet. Quartò, occasiones ejus, quam
frequentes; quamque stolidum, cum quis ex iis sum-
mum & æternum præmium colligere possit, damnum
facere; vel bonum omittere, quod numquam recupe-
rari possit. Quintò, considera quod uno heroico actu
sæpè abundantia gratiæ acquiratur; & contrà, si quis
occasions respuat, etiam gratiâ quam jam uti potest, for-
tè omnino privandus sit, immò salute. Sextò conside-
ra, omittere occasions, esse præbere & augere hosti vi-
tes, quem sine iis experti sumus esse fortiorum. & certè
si aliquando superare te velles, cur non modo? Septi-
mò, vide signa vitii, an in te sint, ut tibi non blandiaris.

*Vitii natura
etc. consideranda.*

Haccine vera, ut sup. pag. 7.

PVNCTVM II. Considera incommoda gravia ex vi- *Incommoda
tio manantia; Primò, temporalia; Secundò, spiritualia,
& impedimenta salutis ac perfectionis, id est, summi
boni; Tertiò, quanta ex eo sequatur animi perturba-
tio. Secundò, considera sententias graves sacrae Scri-
pturæ, Sanctorum, Sapientum, commune judicium
bonorum omnium, & quid regulæ tuæ ac vivendi in-
stitutum à te flagiter. Haccine vera, ut sup. p. 7.*

*Occasiones
virtutis re-
spuendo, ali-*

*quando et-
iam salus
amittitur.*

PVNCTVM III. Considera Primò, exempla quibus de- *Exemplo al-
testatio vitii appareat, ex sacrâ Scripturâ, historiâ sacrâ
& Sanctorû, civili vitâ, ité familiaribus, & vitâ cōmuni*

terius sive.

hominum, quâ vitio illo N. infectos pœnâ, quo contrariâ virtute præditos, præmio dignos astiment. Secundò considera, quâm placeat hoc vitium diabolo, & quo pacto per vitium veneno voluptatis, mortem propinet; quod si habeas, sit fastidio; si desideres, inexplicibili desiderio & inquieto te cruciet. Tertiò considera, si in hoc te mortificaveris, Deum ab alterâ parte quasi coronam, & ineffabile gaudium pollicentem; quia gaudium virtutis opus sequitur, tam in hâc vitâ, quam in futurâ: & quâm stolidum hosti credere potius, quam Salvatori amantissimo. Quartò considera, quid amico hâc in re consuleres, & in morte fecisse optares, &c. Haccine firma fide, &c. ut sup. pag. 8.

Meditatio pro virtute acquirenda.

*Quid sit
virtus.*

PVNCTVM I. Considera, virtutem nihil aliud esse quam habitum, quo animus hominis sanatur, ac velut cæcus illuminatur, claudus ambulat: & quandoquidem hæc in corpore ita optemus, quanto pere ea in animâ optare oportet. Secundò quod sicut se homo à vitiis corporis, v.g. cæcitate, curare non potest, ita nec ab ullo vitio animæ sine Dei singulari gratia, quidquid adhibeat remediorum, &c. cum omnia tantum operentur quantum illis tribuit Deus: ideoque totum illi tribue. Tertiò, cogita triplicem esse virtutem, Politicam, Hypocriticam, & Veram. Et quæ hæc? quæ sincerè Deum amat, eiique verè placere studet, quâ animâ se ornat, ut velut sponsa sponso placeat. Hunc finem habebit oculos positum, huc toto pectore aspira.

*Effectus vir-
tutis, &c.*

Credo tibi, &c. ut suprà. pag. 7.

PVNCTVM II. Considera virtutis naturam, effectus, causas, finem, gradus; hi autem sunt. Primò, propositum acquirendæ virtutis; Secundò, fortitudo adversus tentationes & difficultates; Tertiò, delectatio in usu virtutis. Attende etiam, quid in intellectu, quid in voluntate, quid in externis, & operatione efficere soleat, & quomodo